

2665 1ste Beh. af Lov. indeh. Reglerne f. Udstr. af Indkomstfat. 2666

stemme de Opkrævningsterminer, som ville være at følge med Hensyn til Skattens Indbetaling i Statskassen. — Jeg maa maaskee ved samme Leilighed tillade mig at gøre opmærksom paa, at det vist er en Misforstaaelse af det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer), naar han meente, at det Udtryk, der staaer i § 1, „ved Lov“ skulde kunne involvere, at det kunde ske ved Finantsloven. Det er ganske sikkert, at Ordføreren i det andet Thing har gjort denne Fortolkning gjældende, men det er ligesaa sikkert, at det er imod Finantsministerens Udtalelser. — Sa, det ærede Medlem, som nu ryfter paa Hovedet, maa erindre, at dette „ved Lov“ har været ansøgt i det andet Thing ved det Endringsforslag om, at der istedetfor skulde staae „paa Finantsloven“, men at dette paa Finantsministerens bestemte Forlangende er blevet udstemt i det andet Thing. Saaledes kan der efter min Mening ikke være Tvivl om, at der her ved Udtrykket „ved Lov“ sigtes til en særlig Lov. — Og dette er saameget mere selvfølgelig, som det, der nu er Spørgsmaal om at fastsætte ved en saadan Lov, jo er noget Andet og Mere end det, der skulde fastsættes dengang, da jeg sidste Gang forelagde en saadan, nemlig i 1867, hvor der kun var Tale om Summen, idet der jo ved denne Lov tillige vil være at tage Bestemmelse om adskillige andre Forhold, der ikke kunne betegnes som alene havende finantiel Betydning, men som ligesvem ere Bestanddele af en Skattelov, og som derfor ikke kunne eller bør drages ind under Finantsloven. — Man har dernæst indpændt imod dette System, at det var tungt og besværligt, og det samme ærede kongevalgte Medlem har henviist til den Uttring af en tidligere Rigsdagsmand, at, naa man overhovedet vilde slaane Indkomstskatten fuldstændigt ihjel, skulde man gøre det ved at indrette Massineriet saa tungt og besværligt og majsommeligt som vel muligt. — Sa, det kan jo være, at baade det nuværende ærede kongevalgte Medlem og det tidligere Medlem, til hvem han sigtede, have Ret; men jeg tror

ikke, at denne Behreidelse i nogen særlig Grad kan siges at ramme det System, som her foreligger. — Ganske vist er det — hvad der ogsaa blev utalt af den ærede Landthingsmand fra Ribe (Nielsen) — et temmelig vidtløftigt Massineri, og jeg skal sige, at, dersom det virkelig var Meningen, at enhver Skatteansættelse skulde gjennemgaae alle disse Trin, saa vilde det være et baade langvarigt og besværligt Arbejde; men det er selvfølgelig Forudsætningen ved denne Lov, at de allerfleste Sogneraad eller Egningskommisjoner ville modtage Veiledning af den Skattekommissair, som er tilstede, og at de vilde opfylde deres Pligt saaledes, at der ikke vil være nogensomhelst Anledning for Skattekommissionerne til at fravige Ansættelserne, eller for Overfattede Kommissionen til at træde til; ialfald vil der for denne sidste ikke være større Anledning dertil, end der er ved Contingentsystemet. Det maa ved denne Leilighed være mig tilladt at rette en Bemærkning til det ærede Medlem fra Ribe, der som Grund til at beholde Contingentsystemet anførte, at det ikke vilde være rigtigt at kaste de Erfaringer bort, som man nu igjennem en Række af Aar havde indvundet ved at benytte Contingentsystemet. — Jeg tror ikke, at den ærede Landthingsmand i dette Punkt seer ganske rigtig paa Sagen; thi netop det, som man har indvundet gennem Contingentsystemet, nemlig Egningsmyndighedernes Doelse og Erfaring i at fremdrage Indtægten og beskaffe Borgerne ligeligt, netop denne samme Erfaring er det, man har Brug for ogsaa under Procentsystemet. — De Erfaringer, der ere indvundne ved Contingentsystemet, kunne betragtes som en passende Forberedelse til at gaae over til Procentsystemet. — Det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) meente, at det var min Pligt at give et Overslag over, hvorledes jeg ventede at kunne komme ud af det med de 75,000 Rd., hvortil jeg af egen Drift har nedsat det Beløb af 100,000 Rd., der blev budet mig til Omkostninger ved Skattens Opkrævelse, hvad jeg selvfølgelig har gjort,